

RIKSDAGSBESLUT MM

År 2003 infördes elcertifikatsystemet, ett nytt **stödsystem för att öka användningen av förnybar el** med 10 TWh fram till år 2010. Systemet är teknikneutralt och omfattar olika typer av förnybara energikällor. Det avser att främja den mest kostnadseffektiva, förnybara elproduktionen. Grundprincipen är att producenter av förnybar el får ett elcertifikat av staten för varje megawattimme (MWh) som producerats. Samtidigt har leverantörerna en skyldighet att inneha elcertifikat i förhållande till sin försäljning och användning av el.

Elcertifikatsystemet anses ha varit ett effektivt styrmedel för att öka elproduktionen i befintliga kraftvärme- och mottrycksanläggningar. Systemet bedöms hittills ha frambringat 5 TWh förnybar el, jämfört med 2002 års nivå.

För att göra elcertifikatsystemet mer effektivt och långsiktigt föreslog regeringen en rad förändringar i propositionen 2005/06:154. Bland annat presenterade regeringen ett förslag om en ny ambitionsnivå på 17 TWh förnybar el till år 2016 jämfört med 2002 års nivå. Det är ett mål som innebär en ökning av den förnybara elproduktionen i Sverige med 12 TWh under perioden 2007-2016. Målet motsvarar ungefär 12 procent av den totala elförbrukningen i Sverige. Riksdagen antog propositionen i juni år 2006. Härigenom har elcertifikatsystemet förlängts fram till år 2030. Det nya elcertifikatsystemet är anpassat för att anläggningar ska få elcertifikat under en period av maximalt 15 år.

I juni 2002 antog riksdagen ett **nationellt planeringsmål för vindkraft**, nämligen en årlig produktion på 10 TWh el från år 2015. Energimyndigheten gjorde en övergripande fördelning av det nationella planeringsmålet mellan dels stora grundområden utanför Sveriges territorialgräns, dels på land och till havs innanför territorialgränsen. Fördelningen innebär att 6 TWh planeras på grundområden utanför territorialgränsen och 4 TWh på land och innanför territorialgränsen (12 sjömil eller 22,2 km från land). Sistnämnda mål har Energimyndigheten därefter i samråd med bl.a. länsstyrelserna fördelat på ett antal "områden av riksintresse för vindkraft", som den juridiska termen lyder. Enligt denna fördelning skall det i Halland innanför territorialgränsen byggas nya vindkraftverk som år 2015 kan generera 256 GWh.

Du kan se storlek och lokalisering av områdena genom att klicka på KARTBILDER på meny-sidan här bredvid.

Favonius AB uppger i sin ansökan till Miljödomstolen att Skottarevsanläggningen beräknas kunna producera 590 GWh per år, alltså mer än dubbelt så mycket det nationella planeringsmålet för nya vindkraftverk i Halland – på land och till havs innanför territorialgränsen!

Arbetet med att definiera områden av riksintresse för vindkraft bygger på en serie kriterier. Ett av dem är att bottendjupet inte skall överstiga 30 meter. Siffran är inte närmare motiverad. Energimyndigheten utgick från att det inte var möjligt att bygga på större djup.

I juni 2006 beslöt riksdagen om olika åtgärder för att öka utbyggnadstakten av vindkraftverken, bl.a. sänkt fastighetsskatt för vindkraftverk från 0,5 procent till 0,2 procent. Målet om 10 TWh el från år 2015 ligger dock fast.

Ungefär samtidigt överlämnade de fem länsstyrelsernas i Kalmar, Blekinge, Skåne, Halland och Västra Götaland utredningen SYDHAUSVIND till regeringen. Den är avsedd att utgöra planeringsunderlag för utbyggnad av stora vindkraftanläggningar till havs och är beställd av regeringen.

De fem länsstyrelserna anser att stora vindkraftsanläggningar inte bör placeras nära den svenska kusten. De menar att Sverige helst bör undvika placeringar inom territorialvattengränsen (22,2 km från land) och i stället utreda förutsättningarna för att etablera sig i Sveriges ekonomiska zon därutån. Deras gemensamma motivering lyder: ”Kusten i de fem länen omfattar stora delar av rikets tre storstadsregioner. I detta dynamiska område sker nästan hela Sveriges befolkningstillväxt idag. Det är således ett område där avvägningar om markanvändning måste ske med särskild stor uppmärksamhet mot en växande befolknings krav på en god livsmiljö”.

Länsstyrelsen i Halland har gjort den kanske tydligaste helomvändningen sedan arbetet med att definiera "områden av riksintresse för vindkraft" slutfördes. Länsstyrelsen vill nu bevara en frizon om 15 km längs hela Hallandskusten eftersom ”stora vindkraftsgrupper närmare land kan dominera upplevelsen av havet och horisonten”. ”Länets kustzon är av stor betydelse för boendemiljön, turismen och som rekreationsområde och ingen del kan urskiljas som mera bevarandevärd än andra.” Länsstyrelsen har således inte nöjt sig med att kräva frizoner runt ”naturresevat, strandskydds- och Natura 2000-områden och sektorer med särskilda utblickar av stort värde för kultur, natur och friluftsliv” utan anser att hela kusten har ett högt skyddsvärde.

I konsekvens härmed anser länsstyrelsen att i princip samtliga områden av riksintresse för vindkraft längs Hallandskusten inte längre bör ha denna status. Undantag görs för område 11, där Skottarevsparken planeras, och då uppenbarligen i avvaktan på Miljödomstolens ställningstagande.